

Erasmus - Jágerné Majoros Éva

2015.október 26

Az utazás napja. Este 21 óra körül érkeztünk Nykobing Falsterbe, ahol a programkoordinátor, Hanne Stilling várt minket. Megismerkedtünk, és elvittek a szállásunkra, ami egy középiskolai kollégiumban lesz. Megbeszéltük a másnapi programot.

2015.október 27

A délelőttünket a SOSU szakképzési központban töltöttük, ahol a programkoordinátor bemutatott minket az iskola igazgatójának és kollégáinak. Beszél a dán oktatási rendszerről, és körbevezetett az iskolában. Elismeréssel néztük a tágas, világos, közösségi terekkel ellátott, egyszerű, de ötletes dekorációkat, melyek kellemessé teszik az iskola légkörét, és így előmozdítják az eredményes oktatást. Úgy gondolom, ez nem (csak) anyagi források kérdése, tanulhatunk az itt látott ötletekből. A csengetési rendet is úgy állították össze, hogy legyen idő találkozásokra, eszmecserekre és ebédre is. (Dupla órák, negyed órás szünetek, félórás ebédszünet). Az osztálytermek jól felszereltek, több helyen a csoportmunkát lehetővé tevő elrendezésben láttuk az asztalokat. A demonstrációs szaktanterem minden eddig Magyarországon látottat felülmúlt. (Ez viszont sajnos pénzkérdés.) A korszerű ambubabákon nagyon szemléletes lehet az oktatás, és életszerű a gyakorlás.

Ismertették velünk a heti program tervezetét, valamint megbeszéltük a tanulók négy hetes gyakorlatának, és programjának menetét. A tanulók igényeit, kéréseit is igyekeztek figyelembe venni.

Ebéd után a városi oktatási hivatalba mentünk. Itt szervezik a város szakközépiskoláiban tanulók szakmai gyakorlatát. A szakképzési vezető és gyakorlatszervező eddigi tapasztalataikról, szakmai gyakorlatukról, és terveikről kérdezte a tanulókat. Mit várnak a dániai részképzéstől, mit szeretnének?

Megismertette velünk a dán egészségügy rendszerét, különös tekintettel az idősgondozásra, helyi szervezeti jellegzetességekre, megtudtuk az összekötő személyek szakterületeit, megkaptuk elérhetőségeiket.

Délután a városközponttal ismerkedtünk, és pénzt váltottunk. Este átvettük a kerékpárokat, amivel a tanulók a városban tartózkodásuk folyamán közlekedhetnek.

2015.október 28

A tanulók párosával vannak beosztva gyakorlatra. Ezen a napon a fiúk gyakorlati helyével ismerkedtem meg, ami egy agykárosult betegek rehabilitációs központja. Nagyon meghatót bennünket, hogy a bejárati ajtón magyarul írt szöveg várt bennünket: „Isten hozott”. Az igazgatónő megismerkedett a tanulókkal. Nagyon tetszett, hogy őket is megkérdezte, milyen beosztásban szeretnének dolgozni, tájékoztatták őket, hogy melyik időszakban milyen munkatapasztalatot szerezhetnek, a döntést rájuk bízta.

Megnézhettük az otthon, megismerkedhettünk az ott folyó munkával, a vezető bemutatott bennünket kollégáinak.

Az egyik ápoló elkezdte bemutatni az ápoltakat, azaz egyenként elmondta élettörténetüket, és orvosi anamnézisüket, jelenlegi állapotukat, szokásaikat, a velük kapcsolatos teendőket, állapotuk megfigyelésének szempontjait. Részt vehettünk egy ápoló gyógytorna-foglalkozásán is. A tanulók máris feltalálták magukat: figyelemmel kísérték a munkát, és felajánlották segítségüket.

Nagy hatással volt ránk az a figyelem, amellyel az otthon dolgozói minden egyes ápoltat kísérek. Minden műszakváltás egy részletes megbeszéléssel történik, melynek során egyesével átadják az ápoltakat: kinek milyen az aktuális állapota, mi a napi teendő.

Délután kirándulás a közeli Maribo városkába.

2015.október 29.

Ezen a reggelen a lányok gyakorlati helyére mentem, ami egy házi idősgondozási központ. A reggel megbeszéléssel kezdődött, ez után a lányok egy-egy szociális gondozóhoz csatlakoztak, és otthonaikban keresték fel a gondozásra szoruló idős embereket. Ezek az idős emberek nem szorulnak szakápolásra, inkább szociális szükségleteik kielégítésében, és mindennapi élettevékenységek terén van szükségük a szociális gondozókra, például szemcseppentés, reggeli készítés, öltözködés. A tanulók szívesebben végeznének olyan munkát, amelyben több szakmai (ápolási) tapasztalatot szerezhetnének, de tudomásul veszik, hogy ezen a gyakorlati helyen erre valószínűleg kevés lehetőségük lesz. Fejleszthetik viszont kommunikációs, és empátikus képességeiket, melyet ápolói pályájukon kamatoztathatnak majd. Kértem a szolgálat vezetőjét, hogy minél többféle tapasztalatot szerezhessenek, és minél több feladatot kapjanak, hiszen tanulni szeretnének.

Délután kirándulás Roskildebe.

2015.október 30

Reggel találkoztam a kollégium igazgatójával. Megbeszéltem a szállás, és az étkezés díját, és részleteit, próbáltam kedvezőbb árat kapni, ami sikerült is. Végül kifizettem a szállást.

SOSU: találkoztam a programkoordinátorral, aki aláírta a dokumentumokat, elmondtam a tanulók eddigi tapasztalatait, kérdéseit, kéréseit. Szeretnének minél többféle tapasztalatot szerezeni, esetleg több területen is kipróbálni magukat. Szeretnének kórházlátogatáson is részt venni. Érdeklí őket a sport, szívesen néznének meg egy kézilabda-mérkőzést. Ezek a későbbiekben meg is valósultak.

Óralátogatás. Angol nyelvi, és szociális ismeretek órákon vettem részt.

Angol szakos tanárként nagy érdeklődéssel vártam a nyelvórát. Magam is tanítok angol egészségügyi szaknyelvet. A SOSU szaktanárai által összeállított angol nyelvtankönyvet én is használom óráimon. A kolléganő szintén a feladatközpontú nyelvoktatás gyakorlatát követi. Ez azt jelenti, hogy a központban a szakszókincs, és az adott kommunikációs szituációkban adott válaszok gyakorlása a cél. A nyelvtani szerkezetek tudatosítására, és gyakoroltatása csak másodlagos. Erre csak akkor kerül sor, ha azt a kommunikációs cél megköveteli. A feladatközpontú nyelvoktatás alapfeltétele, az alapvető általános szókincs megléte, és a főbb nyelvtani törvényszerűségek elsajátítása már adott legyen. Az én gyakorlatomban ez sajnos nem mindig adott. Amint vártam, a dán tanulók alapvető nyelvtudása általában magasabb szintű. Ez részben annak tudható be, hogy anyanyelvük az angol nyelvrokona, ezért annak elsajátítása számukra jóval könnyebb. A magyar nyelvtanuló motiváltsága azonban szintén értékelhető eredményre vezet. A motiváció fontossága tehát ismét megerősítést nyert számomra.

A szociális ismeretek óra teljesen újszerű, rendkívül érdekes, és hasznos volt számomra. A tanárnő különböző képeket vetített, és arról kérdezte felnőtt diákjait, milyen érzéseket vált ki belőlük a téma, például a dán királynő, egy karácsonyfa, a Beatles, egy tetoválásokkal teli énekes, vagy egy horogkereszt. Az óra célja az volt, hogy a leendő szociális gondozók tisztába kerüljenek saját érzéseikkel, és gyakorolhassák empátikus készségeiket: mit érezhetnek mások ugyanezen képek láttán. Úgy gondolom, hogy a magyar iskolákban a cél nagyrészt a diákok tárgyi tudásának növelése. Milyen jó lenne, ha maradna idő és energia empátikus készségeik hasonló fejlesztésére is.

2015.október 31

Koppenhága: városnézés a tanulókkal együtt.